

LA GALERIA

73

'Obrint Pas', un disc amb arrels i innovació

Núria Cadenas

La formació valenciana de rock Obrint Pas trau el que considera el seu primer disc.

OPINIO

11

Carta als Reis...

Enric Rimbau

13

Estepé respon

Fabià Estapé / Toni Canís

Lliçons d'economia PP

Toni Canís

15

Brasil

Pau Viciano

16

Oda a Keats

Martí Domínguez

17

L'independentisme...

Santiago Cucurella

18

Hamburgueseries i urnes

Llibert Ferrí

L'avantguarda té...

Hans Möller

19

La TV de les Illes Balears

Miquel Payeras

Seleccions per a tothom

Ramon Barnils

El fastasma de Waco

Xavier Vinader

82

Déus i desastres

Joan Francesc Mira

EDITORIAL

Les coses canvien

Si alguna cosa ha caracteritzat la dècada dels noranta a nivell mundial ha estat el predomini cada vegada més evident del poder econòmic sobre els poders tradicionals. Sobretot sobre el poder polític, que en algun moment, captivat pel pensament únic i les teories neoliberals, ha patit autèntiques crisis d'identitat i ha estat a punt de dimitir de les seues responsabilitats de vetllar perquè el lliure mercat siga compatible amb la justícia social. El mateix tractat de Maastricht, aprovat el desembre del 1991, convertia solemnement Europa en un gran mercat, amb una única moneda, i aparcava *sine die* l'Europa social.

Ara, nou anys després, les coses ja es veuen d'una altra manera. No s'ha esvaït el liberalisme a ultrança que triomfava a començament de la dècada, però l'electorat ha fet reaccionar els polítics. Els ha dit que res de doblegar-se al poder econòmic i res d'oblidar el factor social en la política. Fins al punt que, ara, tots els governs dels grans països europeus, tret d'Espanya, estan en mans del centre-esquerra, al contrari del que passava al 1991.

En aquest context cal analitzar la iniciativa francesa d'aprovar la llei de les 35 hores laborals, que es va començar a aplicar el dia 1 de gener. El govern de Lionel Jospin ha tingut el coratge de tirar endavant una iniciativa que va provocar tensions, fins i tot, dins de les files de l'esquerra, perquè encara hi ha dubtes que una reducció de la jornada laboral com aquesta, feta per llei, serveixa realment per a crear llocs de treball. Però l'opció de Jospin i el seu gabinet era apostar per una solució arriscada o limitar-se a fer d'espectadors. No ser-

veix l'argument que les 35 hores eren una promesa electoral, perquè per desgràcia la història és plena de promeses electorals incompletes o satisfetes només a mitges. No ens posarem ara a fer la llista.

El mateix dia 1 de gener, a l'estat espanyol va entrar en vigor el nou salari mínim interprofessional, de 70.680 pessetes brutes mensuals, un 2% més que el salari mínim vigent el 1999. És molt fàcil fer demagògia sobre el salari mínim des de les tribunes d'opinió i no hi volem caure,

però sí recordar que la inflació de 1999 podria arribar al 2,8% a nivell estatal (i superar el 3% en el cas de Catalunya i les Illes Balears). Per tant, el poder adquisitiu dels treballadors que perceben el salari mínim baixarà al voltant d'un punt, encara que l'economia vaja bé i que ells siguin els més perjudicats per la inflació.

El govern espanyol, davant la protesta dels sindicats, ha defensat la decisió amb arguments de política macroeconòmica: augmentar el salari mínim per sota de la inflació -ha dit- serveix per contenir els preus i facilitar la creació de llocs de treball. Però això sí que sembla demagògic. Les mateixes paraules ja posen en evidència la contradicció que representa plantejar el salari mínim (salari petit) com un instrument de política macroeconòmica (grans números...). Que els expliquen als treballadors que ara tindran un augment de 1.410 pessetes mensuals que no els apugen més el sou pel bé de tots, perquè uns altres també puguen tenir feina.

Com el govern francès, l'espanyol també ha tingut coratge, però l'ha utilitzat en direcció contrària. Les coses han canviat a Europa i a Madrid encara no se n'han adonat. ■

“Com el govern francès, l'espanyol també ha tingut coratge, però l'ha utilitzat en direcció contrària. Les coses han canviat a Europa i a Madrid encara no se n'han adonat.”